

Skatteministeriet
Udkast (1)

J.nr. 2020-129

Forslag
til
Lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter ¹⁾
(Indførelse af afgift på væsker til e-cigaretter m.v.)

§ 1

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 12 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 2 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»Afsnit IX a
Afgift af nikotinholdige væsker

§ 13 a. Der skal af nikotinholdige væsker betales en afgift på 2 kr. pr. milliliter.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af:

1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr med senere ændringer.

2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer efter stk. 1, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er betalt afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende betales afgift af varerne.

§ 13 b. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgift efter § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, hvor der er betalt afgift, lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er betalt afgift.

Stk. 3. Oplagshavere og registrerede varemottagere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der

1) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsssamfundets tjenester (kodifikation).

handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-6 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 8. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 c. Oplagshavere og registrerede varemottagere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 14 a,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Stk. 4. I det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 d. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige

daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 e. Bagatelgrænsereglerne i § 14 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 8, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13 a, stk. 1.«

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.«

3. I § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 2-6, 13 c, stk. 1 eller 2,«.

4. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13 e, udmåles en skærpet bøde, når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 16 a, stk. 3, 2. pkt., og overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Loven har virkning for varer, som fra og med den 1. juli 2022 udleveres fra registrerede virksomheder m.v., angives til fortoldning eller indføres.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Indførelse af en afgift på nikotinholdige væsker*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Fravigelse af bagatelgrænsereglerne*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Regnskabs- og fakturabestemmelser*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Skærpede bøder*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Klima- og miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet har den 2. december 2019 indgået Aftale om finansloven for 2020, der blandt andet indeholder et initiativ om indførelse af afgift på væsker til e-cigaretter (også kaldet e-væsker).

Aftaleparterne prioriterer centrale kernevelfærdsområder, uddannelse og den grønne omstilling, og der sikres også finansiering. Det betyder eksempelvis, at der kan ansættes 1.000 flere sygeplejersker, at regeringen kan indføre minimumsnormeringer, styrke indsatsen for personer, som lever med psykiske lidelser, og investere i uddannelse. Derudover er det en meget grøn finanslov, som er et første skridt mod at sikre en bæredygtig fremtid for de kommende generationer.

Aftaleparterne ønsker at forbedre folkesundheden. Alt for mange dør af rygning. Særligt har regeringen et ønske om at styrke indsatsen over for børn og unges rygning. Regeringen har derfor fremlagt en ambitiøs handleplan med en lang række konkrete initiativer rettet mod at få de unge til at holde sig fra at ryge. Et af disse initiativer er at forhøje tobaksafgiften, da erfaring viser, at prisen har en afgørende betydning for, om særligt børn og unge begynder at ryge. Et andet af disse initiativer er indførelsen af en afgift på væsker til e-cigaretter. Indførelsen af afgiften har til formål at reducere forbruget af e-cigaretter og hindre, at de højere afgifter på traditionelle tobaksvarer fører til et øget forbrug af e-cigaretter.

Med lovforslaget udmøntes den del af finansloven for 2020, hvor det er aftalt, at der skal indføres en afgift på væsker til e-cigaretter med 2 kr. pr. milliliter.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af en afgift på nikotinholdige væsker

2.1.1. Gældende ret

I lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigaretpapir, skrå og snus.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en afgift på nikotinholdige væsker. Det foreslås, at afgiften udgør 2 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske uanset nikotinkoncentrationen i væsken.

Baggrunden for det foreslåede er, at finansloven for 2020 indeholder et initiativ om indførelse af en ny afgift på væsker til e-cigaretter. I dag findes e-væsker både med indhold af nikotin og uden indhold af nikotin. E-væsker med nikotin kan enten være baser uden smag eller være blandet med en væske med smag. E-væsker uden nikotin indeholder smag og kan blandes med nikotinbasen, hvis brugeren ønsker nikotin i.

Det foreslås, at afgiften alene skal omfatte nikotinholdige væsker. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med et lovforslag om ændring af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., lov om tobaksvarer m.v., lov om elektroniske cigaretter m.v. og forskellige andre love (Udmøntning af national handleplan mod børn og unges rygning) (L 61), som er fremsat af sundheds- og ældreministeren den 8. oktober 2020. I forslaget foreslås blandt andet at forbyde salg af e-væsker med smag, bortset fra væsker med smag af mentol og tobak, i Danmark fra og med den 1. april 2021. For væsker, der er produceret før den 1. april 2021, gælder det foreslåede forbud dog først fra og med den 1. april 2022.

Ved nikotinholdig væske vil der skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen vil dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, men også nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som "nikotinholdige væsker", og at det vil skulle omfatte alle nikotinholdige væsker bortset fra de væsker, som der foreslås indført fritagelse for. Afgiften vil skulle pålægges uafhængigt af nikotininholdet. En væske med en nikotinkoncentration på 20 mg pr. milliliter vil således skulle pålægges samme afgift som en væske med en nikotinkoncentration på 10 mg pr. milliliter.

De nikotinholdige væsker, der foreslås fritaget, er lægemidler med markedsføringstilladelse, da væskerne ikke bruges i e-cigaretter og akut toksiske (giftige eller meget giftige blandinger) væsker, da det er forbudt at markedsføre sådanne væsker.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigaretpapir. Dermed bliver afgiften omfattet af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om registrering, afregning af afgift, kontrol og straf. Det betyder som udgangspunkt, at det foreslås, at virksomheder, der fremstiller, forarbejder eller

oplægger m.v. nikotinholdige væsker, eller som indfører eller modtager nikotinholdige væsker fra udlandet, skal lade sig registrere som oplagshavere. Virksomheder, der alene modtager nikotinholdige væsker fra udlandet, kan vælge at lade sig registrere som enten oplagshaver eller registreret varemottager. De registreringspligtige virksomheder vil skulle afregne afgiften til Skatteforvaltningen enten af den mængde af nikotinholdig væske, der er udleveret fra virksomheden (oplagshavere), eller den mængde af nikotinholdig væske, som virksomheden har modtaget (varemottagere).

Det foreslåede afgiftsniveau vil betyde, at varenes pris i gennemsnit bliver omtrent fordoblet. Det antages derfor, at der vil opstå et illegalt marked for disse produkter, og at der er et stærkt incitament til at unddrage sig afgift. Jo højere afgiften er, jo større er incitamentet til omgåelse af reglerne.

Herudover er der erfaringsmæssigt en del svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at være tilfældet for e-væskemarkedet. E-væsker fylder ikke meget og er lette at transportere, og selv relativt små mængder væske vil kunne dække et stort forbrug.

Endelig vurderes det, at der i detailledet relativt let kan blandes (forarbejdes eller fremstilles) e-væsker. For at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin må markedsføres i Danmark, skal de være anmeldt efter reglerne i lov om elektroniske cigaretter. Hvis produkterne ikke er anmeldt, er de ikke lovlige at sælge. I afgiftsmæssig henseende vil blanding af e-væsker, og dermed potentielt produktion af nye e-væsker, umiddelbart betyde, at detailhandlere anses for at fremstille eller forarbejde afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Alle virksomheder, som vil fremstille eller forarbejde nikotinholdige væsker, skal efter det foreslåede lade sig registrere som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

På baggrund af ovenstående foreslås derfor, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for afgiftspligtige nikotinholdige væsker for at undgå omgåelse af reglerne, jf. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3 og 2.4.

2.2. Fravigelse af bagatelgrænsereglerne

2.2.1. Gældende ret

Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftsloven (f.eks. røgfri tobak og cigaretpapir), skal registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen, som vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. I lovens § 14 a, stk. 2, er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder vil skulle lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift. Virksomheder kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, men som modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker fra udlandet, vil efter det foreslåede skulle registreres som registrerede varemottagere, jf. § 16 a, stk. 3. Anmeldelse til registrering sker hos Skatteforvaltningen. Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8, er der ligeledes en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder vil skulle lade sig registrere som registrerede varemottagere og betale afgift. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som registreret

varemodtager og udlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bagatelgrænsereglerne i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 8, ikke vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager nikotinholdig væske omfattet af den foreslåede afgiftspligt.

Baggrunden herfor er, at hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift af nikotinholdige væsker, ville det betyde, at virksomheder kunne indføre omkring 500 genopfyldningsbeholdere med et indhold på 10 ml nikotinholdige væske pr. genopfyldningsbeholder, uden at skulle lade sig registrere. Som beskrevet ovenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2, forventes der at være et stort incitament til afgiftsunddragelse, da afgiften er høj, og da væske ikke fylder meget og er lette at transportere. Hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse, ville registreringskravet endvidere kunne omgås ved at indføre relativt store mængder ad flere omgange uden at lade sig registrere. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at bagatelgrænsereglerne finder anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Dertil kommer, at der med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås indsat skærpet bødestraf for manglende overholdelse af registreringsreglerne i § 16 a, stk. 3. Det foreslås således, at hvis en virksomhed indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker og undlader at lade sig registrere som registreret varemodtager, vil denne kunne straffes med bøde.

2.3. Regnskabs- og fakturabestemmelser

2.3.1. Gældende ret

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, at registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af varer der ikke er betalt afgift af og udleveringen af afgiftspligtige varer. Endvidere følger det af stk. 3, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås på baggrund af den forhøjede risiko for omgåelse af afgiften, jf. det ovenfor beskrevne under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2, at der indsættes bestemmelser om særlige regnskabs- og fakturakrav, der skal forbedre Skatteforvaltningens muligheder for kontrol med nikotinholdige væsker, og som vil være rettet mod virksomheder, der er registreret for afgift af nikotinholdige væsker, og virksomheder, der handler med nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede ordning.

Det foreslås konkret, at der fastsættes regnskabs- og fakturaregler med:

- Krav til løbende beholdningsregnskab i importvirksomheder og registrerede virksomheder.
- Krav til føring af kassekladder og kasseafstemninger i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til udformning af faktura ved registrerede virksomheders og importvirksomheders handel med varer, der er omfattet af den foreslåede ordning.
- Krav om følgeseddel ved levering af afgiftspligtige varer fra alle virksomheder, der handler

med sådanne varer.

- Krav vedrørende tilgængeligheden af regnskabsmateriale (maksimalt 5 hverdage) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til opbevaring af regnskabsmateriale (mindst 5 år for alt materiale på nær kassestrimler, som efter ansøgning til Skatteforvaltningen kun skal opbevares i 1 år) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.

De skærpede regnskabs- og fakturaregler vil medføre, at der stilles specifikke krav til, at alle virksomheder, der handler med væsker omfattet af den foreslåede ordning, løbende og umiddelbart skal kunne redegøre for køb og salg af disse afgiftspligtige varer. Dette kan gøres ved forevisning af forskriftsmæssige fakturaer og/eller følgesedler og/eller kvitteringer. Tillige stilles krav om, at virksomhederne skal kunne dokumentere, at der i overensstemmelse med god bogføringsskik dagligt er foretaget kasseafstemninger og løbende ført en kassekladde.

Det vurderes, at disse dokumenter vil være til stede som følge af anden lovgivning og handelspraksis, og at disse afstemninger vil være foretaget i normale og lovlige situationer.

2.4. Skærpede bøder

2.4.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter nr. 2 kan bødestraffen anvendes ved overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at erhvervsdrivende varemottagere skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen, inden varerne afsendes fra udlandet (indførelse eller import), medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 16 a, stk. 8.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen. Retsplejelovens § 752, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten. Med hensyn til Skatteforvaltningens tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse, og hvis bøden betales i rette tid, eller den efter vedtagelsen bliver inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 2 og 3.

Ved lov nr. 1059 af 17. december 2002 blev en hjemmel til skærpede bøder indsat i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (herefter: colalovgivningen). Den skærpede bødestraf anvendes, når sælgeren ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af bestemte varer (f.eks. på grund af manglende faktura eller regnskabsrod), men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol). Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 blev der i colalovgivningen indsat yderligere hjemmel til at anvende den skærpede bøde, når den pågældende ikke forud for import af varerne har ladet sig registrere som registreret varemottager, ligesom der blev indført en hjemmel til absolut kumulation, således at bøderne for hver enkelt overtrædelse

sammenlægges, dels indenfor den enkelte lov, dels ved overtrædelser af flere love på en gang, jf. nærmere herom nedenfor.

Efter domspraksis udgør den skærpede bøde 5.000 kr. for hver enkelt overtrædelse, hvis der er tale om en førstegangsovertrædelse. Bøden fordobles til 10.000 kr. for hver andengangsovertrædelse. Ved en tredjegangsovertrædelse øges bøden til 12.500 kr. for hver overtrædelse. Domstolspraksis ved fjerdegangs overtrædelser er ikke fastlagt.

Der skal ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse de enkelte love omfattet af colalovgivningen eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 har Folketinget tilkendegivet et ønske om, at de konkrete bøder fordobles i første- og andengangstilfælde, således at bøden første gang bliver 10.000 kr. og herefter stiger med 10.000 kr. for hver overtrædelse, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 26 som fremsat, side 5 og 6. Der var således et ønske fra Folketingets om, at bøden skulle udgøre 20.000 kr. ved andengangsovertrædelser, 30.000 kr. ved tredjegangsovertrædelser, 40.000 kr. ved fjerdegangs overtrædelser osv.

Skatteforvaltningen har efterfølgende oversendt en række sager til politiet med henblik på at få fastlagt en ny bødepraksis i overensstemmelse med Folketingets tilkendegivelse gennem en prøvesagsproces ved domstolene. På baggrund af gennemførte prøvesager har Skatteforvaltningen den 9. september 2020 anmodet Rigsadvokaten om at godkende bødeniveauet og fastsætte administrative retningslinjer for bødestørrelsen med henblik på, at Skatteforvaltningen fremover kan udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af colalovgivningen, uden at sagerne skal forelægges domstolene.

Det fremgår af strafbestemmelserne i de enkelte love omfattet af colalovgivningen, at ovenstående regler om udmåling af straf kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Der kan både være tale om skærpende omstændigheder og formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde.

Det foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 16 a, stk. 3, om registreringspligt for varemodtagere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførelse af nikotinholdige væsker.

Endvidere foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for nikotinholdige væsker, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende væsker.

Den foreslåede bestemmelse om skærpede bøder vil medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til colalovgivningen, jf. afsnit 2.3.1 ovenfor.

Det foreslås, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den nye bestemmelse vil skulle svare til den

bødepraksis, som Folketinget ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 har forudsat vil skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivningen, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 26 som fremsat, side 5 og 6.

Det foreslås således, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningen, jf. nærmere herom nedenfor. Det foreslås, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende overtrædelse. Bøden vil således udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv.

Det foreslås, at der vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for overtrædelse af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr.

Tilsvarende foreslås, at der ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivningen vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde i henhold til de nye strafbestemmelser. Hvis den pågældende får en skærpet bøde i henhold til den nye bestemmelse herom i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr.

Det foreslås, at der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder og en eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås, at sammenlægning af bødestraffen efter princippet om absolut kumulation vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at indføre en afgift på nikotinholdige væsker på 2 kr. pr. milliliter skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart merprovenu på ca. 120 mio. kr. (2021-niveau) og et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 70 mio. kr., jf. tabel 3.1.1.

Finansårvirkningen i 2022 skønnes at udgøre ca. 30 mio. kr., idet ændringen først foreslås at træde i kraft i andet halvår af 2022.

Tabel 3.1.1. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af afgift på nikotinholdige væsker på 2 kr. pr. milliliter

Mio. kr. (2021-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varig virkning	Finansårsvirkning 2022
Umiddelbar provenuvirkning	70	130	120	120	120	30
Provenuvirkning efter tilbageløb	60	120	120	120	120	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	40	80	70	70	70	

Anm.: Afgiften træder i kraft 1. juli 2022. Der forudsættes ingen indeksering eller vækst i grundlaget frem til 2025. Efter 2025 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Indførelsen af en afgift på nikotinholdige væsker skønnes at medføre et væsentligt fald i forbruget af nikotinholdige væsker. Faldet i forbruget er sammensat af et fald i det indenlandske salg af nikotinholdige væsker og en stigning i grænsehandlen og den illegale handel. Derudover forventes det, at afgiften på nikotinholdige væsker vil give anledning til, at en del af forbruget skifter til andre tobaksprodukter (substitution).

Afgiftens størrelse betyder, at prisen på nikotinholdige væsker i gennemsnit vil blive omtrent fordoblet. Det bemærkes, at der er betydelig usikkerhed forbundet med at skønne over konsekvenserne ved indførelsen af en afgift, der medfører prisstigninger i den størrelsesorden. Derudover er e-cigaretter og e-væsker et relativt nyt produkt på det danske marked, hvilket indebærer, at flere forhold omkring e-væsker ikke er velbelyste.

3.2. Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter på 0,1 mio. kr. i 2021, 3,3 mio. kr. i 2022, 5,8 mio. kr. i 2023, 4,9 mio. kr. i 2024, 3,0 mio. kr. i 2025. Fra 2026 og frem er der årlige udgifter for 2,9 mio. kr. Udgifterne knytter sig primært til kontrol, systemtilpasninger og sagsbehandling.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være overholdt. Dette skyldes først og fremmest, at der er tale om enkle og klare regler, hvor afgiften er afgrænset på et objektive grundlag, så det afgiftspligtige vareområde er klart afgrænset. Herudover er der tale om, at afgiften indføres i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer og dermed anvendes den eksisterende infrastruktur i Skatteforvaltningen. Lovforslaget medfører, at der skal indføres en ny afgift. Dette nødvendiggør, ændringer i Skatteforvaltningens eksisterende systemer, herunder Skattekontoen, SAP PS, Erhvervssystemet og Ny TastSelv Erhverv. Endelig er der indført skærpede regler om regnskab og faktura, hvilket skal være med til at forebygge afgiftsunddragelse. Kontrollen af afgiften gennemføres ud fra risiko og væsentlighed med udgangspunkt i Skatteforvaltningens viden og data på området.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker vil give en umiddelbar afgiftsbelastning for erhvervslivet svarende til det umiddelbare merprovenu, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser. Afgiften ventes at medføre et fald i det indenlandske salg.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante, idet lovforslaget ikke

påvirker virksomhederne i at teste, udvikle og anvende nye digitale forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have nogen klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 20. november til og med den 18. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma og Allergiforbundet, BECIG, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Coop, DADAFO, Danmarks Lungeforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, De Samvirkende Købmænd, DI, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Justitia, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landsskatteretten, Lægeforeningen, Nærbutikkernes Landsforening, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien og Tobaksproducenterne.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes at indebære et varigt merprovenu på ca. 70 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter på 0,1 mio. kr. i 2021, 3,3 mio. kr. i 2022, 5,8 mio. kr. i 2023, 4,9 mio. kr. i 2024, 3,0 mio. kr. i 2025. Fra 2026 og frem er der årlige udgifter for 2,9 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget forventes at medføre en umiddelbar merudgift for erhvervslivet svarende til det umiddelbare merprovenu, som dog ventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative

		konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes et nyt afsnit, *Afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker*, som vil skulle indeholde 5 nye paragraffer, § 13 a-e.

Det betyder, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes et afsnit, som vil skulle regulere den foreslåede nye afgift på nikotinholdige væsker. De foreslåede bestemmelser i afsnittet vil alene gælde for virksomheder, der bliver registreret for afgift efter den foreslåede § 13 a som oplagshaver eller registreret varemottager, eller virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Bestemmelserne vil således ikke skulle gælde for de øvrige varer, der er omfattet af forbrugsafgiftsloven.

Baggrunden for det foreslåede er, at det på finansloven for 2020 blev besluttet, at der skal indføres en afgift på væsker til e-cigaretter på 2 kr. pr. milliliter fra og med den 1. juli 2022. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslås, at det afgiftspligtige område fastsættes i § 13 a som en afgift på nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1*, at der vil skulle betales en afgift af nikotinholdig væske på 2 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at der fra og med den 1. juli 2022 vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker på 2 kr. pr. milliliter. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde efter det foreslåede omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 a, stk. 2.

Ved nikotinholdig væske vil der skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen vil dække

både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, men også nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som ”nikotinholdige væsker”, og at det vil skulle omfatte alle nikotinholdige væsker, bortset fra de væsker, som der foreslås fritagelse for. Afgiften vil skulle pålægges uafhængigt af nikotinholdet. En væske med en nikotinkoncentration på 20 mg pr. milliliter vil således skulle pålægges samme afgift som en væske med en nikotinkoncentration på 10 mg pr. milliliter.

I det afgiften efter det foreslåede vil blive indsat i forbrugsafgiftsloven, vil det medføre, at afgiften vil blive en del af det gældende regelsæt i forbrugsafgiftsloven om blandt andet registrering, afregning af afgiften, kontrol og straf.

For så vidt angår registrering vil virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker, efter det foreslåede skulle registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen, som vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. I stk. 2 er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshavere og betale afgift. Denne foreslås dog ikke at skulle gælde for oplagshavere registeret for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger under den foreslåede § 13 e.

Virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, men som modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker fra udlandet, vil efter det foreslåede skulle registreres som registrerede varemottagere, jf. lovens § 16 a, stk. 3. Anmeldelse til registrering sker hos Skatteforvaltningen. Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8, er der ligeledes en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som registrerede varemottagere og betale afgift. Denne foreslås dog ikke at skulle gælde for registrerede varemottagere registeret for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. de specielle bemærkninger under den foreslåede § 13 e.

Efter det foreslåede vil virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige nikotinholdige væsker ved fjernsalg, skulle lade sig registrere som oplagshaver, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8.

For så vidt angår afregning af afgiften, vil virksomheder, der efter det foreslåede skal lade sig registrere som oplagshavere, skulle opgøre afgiften på grundlag af mængden af udleveret afgiftspligtig nikotinholdig væske i løbet af afgiftsperioden, jf. lovens § 14 a, stk. 3. Afgiftsperioden er ikke fastsat i forbrugsafgiftsloven, men følger af opkrævningslovens regler herom, hvor det i opkrævningslovens § 2, stk. 1, er fastsat, at afgiftsperioden er måneden. Opgørelsen vil skulle omfatte enhver udlevering i månedens løb af afgiftspligtig nikotinholdig væske. Det vil således også skulle gælde udleveringer uden betaling.

Virksomheden vil også skulle betale afgift af forbrug af egne varer.

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 6, vil den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 14 a, stk. 3, skulle fradrages følgende:

- 1) Varer, der leveres til en anden oplagshaver.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der er blevet uanvendelige hos oplagshaveren, og varer, der er gået tabt ved brand eller lignende hos oplagshaveren eller under transport fra denne.

- 4) Varer, der returneres til oplagshaveren, hvis køberen får godtgjort varens pris inklusive afgiften.

Herudover vil virksomheder, der efter det foreslåede skal lade sig registrere som registrerede varemottagere, skulle opgøre den afgiftspligtige mængde som mængden af afgiftspligtig nikotinholdig væske, som virksomheden har modtaget i afgiftsperioden, og betale afgiften en gang om måneden, jf. 16 a, stk. 4. Opgørelsen vil skulle omfatte al afgiftspligtig nikotinholdig væske, som virksomheden har modtaget i løbet af måneden. Det vil være datoen for varens fysiske modtagelse i virksomheden, som afgør, i hvilken måned varen skal medregnes.

Både registrerede oplagshavere og registrerede varemottagere vil skulle angive og betale beløbet til Skatteforvaltningen senest den 15. i den følgende kalendermåned, jf. forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 1, og § 16 a, stk. 4, og opkrævningslovens § 2, stk. 2 og 4.

For så vidt angår kontrol, vil forbrugsafgiftslovens § 17 ligeledes finde anvendelse i forhold til afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Skatteforvaltningen vil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kunne få adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven og til at efterse blandt andet virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

For så vidt angår straf vil forbrugsafgiftslovens § 22 ligeledes finde anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker. Det foreslås dog nedenfor, at der vil skulle indføres en adgang til at udstede skærpede bøder. Dette skyldes, at der forventes at være et stort incitament til at omgå afgiften grundet afgiftens størrelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af de i det foreslåede *stk. 2*, nr. 1 og 2, nævnte nikotinholdige væsker.

Det betyder, at de væsker, som nævnes i de foreslåede *stk. 2*, nr. 1 og 2, efter det foreslåede vil være fritaget for afgift efter den ovenfor foreslåede § 13 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er visse væsker, som det er fundet hensigtsmæssigt at fritage for afgift, da disse væsker anvendes til formål, som ikke bør pålægges afgift.

Det foreslås i *stk. 2*, *nr. 1*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler (herefter lægemiddelloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr med senere ændringer.

Det betyder, at de nikotinholdige væsker, der er lægemidler med markedsføringstilladelse og nikotinholdige væsker, som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede *stk. 1*.

Baggrunden for det foreslåede er, at nikotinholdige væsker, som er omfattet af denne lovgivning, anvendes til formål, som ikke bør pålægges afgift.

Efter § 1, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. omfatter loven elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lægemiddeloven eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr. Det betyder således, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin kan ansøges godkendt ved en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med lægemiddelovens § 7, stk. 1, eller EU-retlige regler for fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af lægemidler.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, som er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier (herefter kemikalieloven), og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter.

Det betyder, at nikotinholdige væsker, som grundet deres klassifikation som akut toksiske er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som grundet et indhold på over 20 mg nikotin ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, vil skulle fritages fra afgiftspligten i det foreslåede stk. 1.

Baggrunden for, at nikotinholdige væsker omfattet af kemikalielovens kapitel 5 foreslås fritaget for afgift er, at disse blandinger er klassificeret som akut toksiske og derved mærkes som giftige, og derfor ikke er egnede til konsum. Produkterne er omfattet af Miljø- og Fødevareministeriets lovgivning om giftige stoffer og blandinger m.v. og vil således ikke være tilgængelige for den almindelige borger, medmindre denne har en rekvisition, som er påtegnet af politiet. Nogle nikotinholdige væsker med et maksimalt nikotinindhold på 20 mg pr. milliliter er på baggrund af den bagvedliggende EU-lovgivning klassificeret som akut toksiske. Såfremt disse nikotinholdige væsker markedsføres som væsker til e-cigaretter, er de omfattet af Sundheds- og Ældreministeriets lovgivning i lov om elektroniske cigaretter og vil derfor også være omfattet af den foreslåede afgiftspligt i forbrugsafgiftslovens § 13 a, stk. 1. Der er dermed parallelitet i regelsættene.

Med det foreslåede vil der således være to betingelser for, at nikotinholdige væsker vil være fritaget efter det foreslåede § 13 a, stk. 2, nr. 2. Først og fremmest skal der være tale om nikotinholdige væsker, der er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og dernæst at væsken ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter.

Kemikalielovens kapitel 5 angår salg af giftige stoffer og blandinger m.v. Lovens § 24, stk. 1, fastsætter, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke de virksomheder, institutioner og personer, der er opregnet i lovens § 25, stk. 1. Det drejer sig blandt andet om sygehuse, læger, tandlæger m.v. Herudover er der tale om virksomheder, der under visse nærmere angivne betingelser, har ret til at fremstille eller sælge sådanne meget giftige eller giftige stoffer og blandinger. Miljøministeren har endvidere udnyttet hjemlen i lovens § 24, stk. 4, til at fastsætte regler om, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

De i kemikalielovens § 25, stk. 1, opregnede virksomheder, institutioner og personer er på forskellig vis underlagt en offentlig kontrol. Hovedsigtet med rekvisitionsordningen er således at kontrollere og begrænse salget af disse meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private. Private, som ønsker at erhverve sådanne stoffer eller blandinger, skal udfylde en rekvisition, som skal påtegnes af politiet. I den forbindelse skal formålet med anvendelsen anføres. Tilsvarende gør sig gældende

for personer eller virksomheder, der ikke er direkte undtaget for rekvisitionskravet, herunder f.eks. en folkeskolelærer, som skal bruge det giftige eller meget giftige stof eller blanding i sin kemiundervisning. Der kan kun lovligt sælges meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private, der kan forevise en politipåtegnet rekvisition.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil få mulighed for at fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer efter det foreslåede *stk. 1*, hvoraf der i strid med reglerne i forbrugsafgiftsloven ikke er betalt afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende betales afgift af varerne.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne etablere en ordning hvor varer, der ikke er betalt afgift af, som er fundet under kontrol, og som eventuelt har været beslaglagt, mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende betales afgift af varerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således have mulighed for at etablere en mærkningsordning - klistermærke, stempel eller lignende - af varer, som har været beslaglagte, men hvor der efterfølgende betales afgift m.v. af varerne. En sådan mærkning betyder, at Skatteforvaltningen i forbindelse med en senere kontrol i samme virksomhed, kan udsandre tidligere kontrollerede varer fra andre og evt. nye varer, som der ikke er betalt afgift af.

Baggrunden for det foreslåede er, at der indimellem opstår situationer, hvor en virksomhed én gang har betalt afgift nogle varer for herefter gentagne gange at hævde, at det netop er f.eks. denne konkrete genopfyldningsbeholder med nikotinholdig væske, der tidligere er betalt afgift af. Hvis der påsættes en form for afgiftsberigtigelsesmærke, undgås denne type situationer.

Hvorvidt der vil blive fastsat sådanne regler, vil bero på en konkret vurdering af behovet, udgifterne hertil og de administrative problemer, der evt. er forbundet med en sådan ordning.

Det foreslås herudover at indsætte § 13 b, som vil skulle indeholde de skærpede regnskabskrav for virksomheder, der er registrerede som oplagshaver eller registreret varemottager for afgift efter den foreslåede § 13 a, *stk. 1*, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, *stk. 1*.

Det betyder, at der indsættes en bestemmelse, som vil skulle fastsætte de særlige skærpede regnskabskrav, som det foreslås at indføre for de virksomheder, der er registrerede som oplagshavere eller registreret varemottagere for afgift efter den foreslåede § 13 a, *stk. 1*, og virksomheder der handler med nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, *stk. 1*. Bestemmelserne foreslås ikke indført for de virksomheder, der er registeret for afgift efter lovens øvrige bestemmelser eller de virksomheder, der handler med disse varer.

Baggrunden herfor er, at der forventes at være et øget incitament til omgåelse afgiften. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Det foreslås i *stk. 1*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, *stk. 1*, for afgift efter den foreslåede § 13 a, *stk. 1*, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Det betyder, at der alene vil kunne opnås registrering som oplagshaver efter § 14 a, *stk. 1*, for afgift efter den foreslåede § 13 a, *stk. 1*, hvis virksomheden eller personen har et lokale her i landet. Hvis

dette krav ikke er opfyldt, vil det ikke være muligt at opnå registrering som oplagshaver. Herudover betyder det, at det med det foreslåede vil være et krav for registreringen som oplagshaver, at Skatteforvaltningen inden registreringen har godkendt lokalet Skatteforvaltningen vil i den forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplagshavere skal holde varer, der er betalt afgift af, lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er betalt afgift.

Det betyder, at registrerede oplagshavere skal kunne holde den nikotinholdige væske, der er betalt afgift af, lagermæssigt adskilt fra den nikotinholdige væske, der ikke er betalt afgift af.

Baggrunden for det foreslåede er, at oplagshavere, som beskrevet ovenfor, har ret til at modtage varer, hvor der ikke er betalt afgift, jf. § 14 a, stk. 4, og fremstille varer. Oplagshavere vil derfor typisk have både varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af. Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen lettere kunne foretage deres kontrol af virksomhedens lager og de dertilhørende regnskaber, og det vil være lettere for Skatteforvaltningen at konstatere, om der er beregnet korrekt afgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplagshavere og registrerede varemottagere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, vil skulle føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Det betyder, at oplagshavere registreret efter § 14 a, stk. 1, og registrerede varemottagere registreret efter § 16 a, stk. 3, vil skulle føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige nikotinholdige væsker, når virksomheden indfører eller modtager varer fra udlandet.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen ved deres kontroller skal kunne danne sig et overblik over, hvilken tilgang virksomhederne har haft, og hvor meget de har udleveret, for at kunne afklare, hvorvidt der er afregnet korrekt afgift.

Virksomheder, der indfører eller modtager varer fra udlandet, skal lade sig registrere enten som oplagshavere efter § 14 a, stk. 1, eller som registrerede varemottagere efter § 16 a, stk. 3. Det vil således efter det foreslåede være disse virksomheder, som skal føre regnskab over tilgangen af afgiftspligtig nikotinholdig væske og udleveringen af afgiftspligtig nikotinholdig væske. Ved tilgang vil der skulle forstås den mængde afgiftspligtig nikotinholdig væske, som virksomheden eller personen har modtaget. Ved udleveret vil der skulle forstås den mængde nikotinholdig væske, som virksomheden eller personen har udleveret. Oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde på baggrund af udleveringen fra virksomheden, mens registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, virksomheden har modtaget i afgiftsperioden. Virksomhederne vil derfor som udgangspunkt allerede skulle føre regnskab over tilgang og udlevering, alene på grund af den foreslåede afgiftspligt.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil skulle føre et regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Det betyder, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, vil skulle føre

regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Baggrunden for det foreslåede er, at den foreslåede afgift har en størrelse, som forventes at give incitament til afgiftsunddragelse. Dette medfører behov for et øget kontroltryk, som vil rette sig ikke kun mod de registrerede virksomheder, men også detailhandlen. Der er således behov for, at Skatteforvaltningen har de nødvendige oplysninger til brug for deres kontrol. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere. Med det foreslåede vil disse virksomheder skulle føre regnskab, som skal kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af den afgiftspligtige nikotinholdige væske efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen lettere kunne føre kontrol i de ikke-registrerede virksomheder, da der med det foreslåede vil blive fastsat regnskabskrav til disse virksomheder. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, at hvis virksomhederne ikke fører det nødvendige regnskab, vil Skatteforvaltningen kunne udstede bøder, hvis det kan konstateres, at overtrædelsen er sket forsætligt eller groft uagtsomt. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at det af regnskaberne vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Det betyder, at det af regnskaberne nævnt i det foreslåede 1. pkt. vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne følge varerne og kunne konstatere, hvem der har leveret disse, og om/hvordan varerne er betalt. På den måde vil Skatteforvaltningen altså kunne konstatere, om den kontrollerede virksomheds regnskaber stemmer overens med regnskabet i virksomheden, som har stået for leverancen.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at regnskabet vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Det betyder, at regnskabet i det foreslåede 1. og 2. pkt. vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker.

Alle virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, vil efter det foreslåede skulle føre et regnskab, der er i overensstemmelse med bogføringsloven, herunder overholde god bogføringsskik, som den er beskrevet i bogføringsvejledningen. Alle virksomheders regnskaber vil desuden skulle være i overensstemmelse med momslovens regnskabsregler. Dette medfører, at der skal føres et regnskab,

der for det første kan danne grundlag for afgiftens berigtigelse, men derudover medfører henvisningen til momslovens § 55, at også §§ 72 og 73 i momsbekendtgørelsen bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015, vil finde anvendelse.

Med dette menes, at de af virksomhedens transaktioner, der er relevante for regnskabsaflæggelsen, hurtigst muligt registreres i bogføringen, og at regnskabsmateriale, der ligger til grund for transaktionerne, opbevares på en måde, der med rimelighed sikrer, at materialet ikke går tabt. Derudover fordres, at de enkelte bilag forholdsvis nemt kan fremfindes. Det kræves tillige, at der i detailhandelsvirksomheder forefindes og benyttes et kasseapparat og i øvrigt føres kassekladde, at der forefindes dokumentation for køb/salg og ind- og udbetalinger, samt at der foretages daglige kasseafstemninger. Bestemmelser om beholdningsregnskab, udformning af dokumentation og dennes tilgængelighed og regler om overholdelse af bogføringsloven, herunder god bogføringsskik, vil gøre det muligt for Skatteforvaltningen enten at finde frem til den virksomhed, der skal betale afgiften i henhold til loven (hvilket normalt vil være fremstilleren eller importøren), eller at fastsætte og udstede en bøde til virksomheden, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 og lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, som ikke har orden i regnskaberne, og som opbevarer de afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, vil skulle opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Det betyder, at virksomheder, der efter den foreslåede § 13 b, stk. 4, skal føre regnskab, vil skulle opbevare dette regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Med det foreslåede vil der altså være krav om, at alle virksomheder, der handler med varer, som er afgiftspligtige efter det foreslåede § 13 a, stk. 1, vil skulle opbevare regnskabsmaterialet i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, og momsbekendtgørelsens § 91.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag alene vil skulle opbevares i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Det betyder, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag ikke vil være omfattet af det foreslåede krav om opbevaring af regnskabsmateriale i 5 år fra regnskabsårets afslutning, jf. det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, men alene i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Denne regel er i overensstemmelse med momsbekendtgørelsens § 91 og vil skulle praktiseres i overensstemmelse med denne bestemmelse. Det fremgår af momsbekendtgørelsens § 91, at detailhandelsvirksomhederne kun skal opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet. Med det foreslåede vil der være overensstemmelse mellem kravene til virksomhedernes opbevaring af regnskabsmateriale på momsområdet og afgiftsområdet.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at virksomhedens øvrige regnskabsmateriale vil skulle opbevares i virksomheden, medmindre det vil kunne gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Det betyder, at al øvrigt regnskabsmateriale, som ikke er nævnt i det foreslåede stk. 5, vil skulle opbevares i virksomheden, medmindre det vil kunne gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Efter det foreslåede vil regnskabsmaterialet skulle være fysisk tilgængeligt i virksomheden, medmindre dette kan gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Denne frist er sat ud fra en vurdering af, at såfremt regnskabsmaterialet befinder sig hos tredjemand (eksempelvis revisor), bør en anmodning om fremskaffelse af regnskabsmaterialet kunne ske inden for dette tidsrum. Der er alene tale om, at regnskabsmaterialet skal kunne gøres tilgængeligt. Revisor eller andre behøver således ikke at være til stede.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, vil skulle opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Det betyder, at virksomhederne vil skulle opbevare følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier i mindst 3 måneder, for afgiftspligtig nikotinholdig væske, der er til stede på virksomhedens forretningssted eller forretningssteder.

Med det foreslåede vil følgesedler og fakturakopier, som benyttes i forbindelse med selve leverancen, skulle opbevares i forretningslokalet, indtil varen forlader virksomheden. Som det vil fremgå under det foreslåede § 13 c, stk. 2, vil følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier dog mindst skulle opbevares i 3 måneder fra udstedelsen. Det betyder, at selv om virksomheden har solgt varerne, og disse derfor ikke er til stede i virksomheden, vil denne skulle opbevare følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier i mindst 3 måneder efter udstedelsen. Dermed sikres det, at Skatteforvaltningen kan danne sig det bedst mulige overblik, når de er på kontrol på forretningsstedet.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 2-6 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed ikke efterlever reglerne til førelse af regnskab i de foreslåede § 13 b, stk. 2-6, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 2-6 fastsatte bestemmelser.

Formålet med det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve reglen om lagermæssig adskillelse af nikotinholdige væsker, der er betalt afgift af, og nikotinholdige væsker, der ikke er betalt afgift af (stk. 2), og om at regnskabsbestemmelserne (stk. 3-6) efterleves. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 2-6 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 d, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 2-6, efterleves.

Baggrunden for det foreslåede er, at der bør være en sanktion, hvis et påbud ikke efterleves.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne sanktionere en evt. manglende efterlevelse af et påbud med daglige tvangsbøder. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 2-6 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne og sanktionere en evt. manglende efterlevelse.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 7, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden vil skulle gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der således krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud, skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne påpege, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det vil skulle fremgå af påbuddet, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil skulle give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil påbuddet således skulle afgives skriftligt. En mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen vil ikke være tilstrækkelig til at kunne påvise, at der er udstedt et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Det foreslås endvidere at indsætte § 13 c, hvori de skærpede fakturakrav for virksomheder registreret som oplagshaver eller registreret varemodtager og virksomheder, der handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker, jf. det foreslåede § 13 a, stk. 1, skal reguleres.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplagshavere og registrerede varemodtagere, der indfører eller

modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer vil skulle udstede faktura til virksomheder.

Det betyder, at virksomheder eller personer registrerede som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, eller registreret varemottager efter § 16 a, stk. 3, og som indfører eller modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske, skal udstede fakturaer til de virksomheder, som oplagshaveren eller den registrerede varemottager sælger den afgiftspligtige nikotinholdige væske til.

Oplagshavere skal efter § 14 a opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde der er udleveret fra virksomheden, og betale afgift på baggrund heraf. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, virksomheden har fået tilført i måneden, og betale afgift heraf, jf. § 16 a, stk. 3 og 4. Med det foreslåede indføres der en pligt for de virksomheder, som er registreret med henblik på at afregne afgift af afgiftspligtige nikotinholdige væsker til statskassen, til at udstede fakturaer ved salg af disse varer. Hermed vil Skatteforvaltningen i kontrollen af grossister og detailhandlere, kunne konstatere, om der er sket korrekt afregning af afgift ved hjælp af de udstedte fakturaer.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fakturaen vil skulle være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det betyder, at oplagshavere og registrerede varemottagere skal udstede fakturaer efter stk. 1, nr. 1, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det i § 13 b, stk. 4, 2. pkt., foreslåede, hvor det fremgår, at virksomheder, som handler med nikotinholdige væsker, der er afgiftspligtige efter § 13 a, stk. 1, i deres regnskabsmateriale vil skulle have oplysninger om, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Med det foreslåede vil detailhandlen således få en række af de oplysninger, som skal fremgå af deres regnskabsmateriale fra den faktura, som de registrerede oplagshavere eller registrerede varemottagere har udstedt. Herudover letter det Skatteforvaltningens kontrol, ved at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem faktura og regnskaber. Herudover gør de foreslåede regler det muligt for Skatteforvaltningen at følge varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at leverandøren ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed vil skulle udstede en følgeseddel.

Det betyder, at enhver virksomhed, der leverer afgiftspligtig nikotinholdig væske til andre virksomheder, skal udstede en følgeseddel ved enhver leverance. Hvis leverancen sker til en privatperson, vil der således ikke skulle udstedes en følgeseddel.

Med det foreslåede vil alle virksomheder, der leverer varer, som omfattes af det foreslåede § 13 a, stk. 1, skulle udstede følgesedler, og kravet angår således ikke kun virksomheder, der er registrerede eller som indfører eller modtager varerne fra udlandet. Det kan f.eks. være en grossist, som sælger til en detailhandler. Med det foreslåede gøres det muligt for Skatteforvaltningen at følge varernes

bevægelser. Dermed gøres det muligt for Skatteforvaltningen at afgøre, hvem der i sidste ende er ansvarlig for, at de relevante afgifter betales.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis leverancen betales kontant, vil leverandøren i stedet skulle udstede en kvittering.

Det betyder, at der ved alle leverancer af afgiftspligtig nikotinholdig væske, der betales kontant, vil skulle udstedes en kvittering.

Med det foreslåede vil kravet om følgesedler således gælde alle leverancer, som betales på andre måder end kontant. Hvis leverancen betales kontant, vil der skulle udstedes en kvittering for leverancen.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at køberen vil skulle opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst tre måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted.

Det betyder, at køberen skal opbevare følgesedlen eller kvitteringen i mindst tre måneder på det forretningssted, hvor salget af den afgiftspligtige nikotinholdige væske, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. I detailhandlen vil det således betyde, at virksomhederne efter det foreslåede skal have følgesedler og fakturaer liggende i deres forretningslokale/udsalgssted. Derved vil Skatteforvaltningen på deres kontroller kunne finde de relevante følgesedler og kvitteringer. Samtidig sikres, at det nødvendige regnskabsmateriale til at fastsætte et afgiftstilsvar vil være til stede hos den, der skal betale afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at hvis varerne fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering.

Det betyder, at hvis det parti afgiftspligtig nikotinholdig væske, som en følgeseddel eller kvittering vedrører, fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti.

Med det foreslåede tages der højde for, at en virksomhed, som har flere forretningssteder/udsalgssteder, ikke blot opbevarer følgesedler på et varelager eller andet, men udarbejder materiale, som kan dokumentere, hvor i virksomheden det enkelte vareparti er flyttet hen. Det kan f.eks. være, at en kæde af forretningssteder i samme virksomhed har et varelager, hvor der sendes varer ud til det enkelte forretningssted efter behov. I disse tilfælde vil virksomheden selv skulle udarbejde materiale, som kan følge varerne til det sted, hvor de skal sælges.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at følgesedler eller kvitteringer vil skulle indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. det foreslåede stk. 1, idet dog prisangivelser vil kunne undlades på følgesedler.

Det betyder, at kvitteringer og følgesedler skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. Kravet om prisangivelse vil dog efter det foreslåede ikke skulle gælde for følgesedler.

Det foreslås i *stk. 2, 6. pkt.*, at en kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Det betyder, at kravet til virksomhederne lettes således, at der kan anvendes kopier af fakturaer, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris i stedet for følgesedler. Det gælder dog alene i det omfang, at alle varer, som er omfattet af fakturaen udleveres eller sælges til én og samme køber/modtager senest samtidig med leverancen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Dette vil ske ved, at Skatteforvaltningen i det omfang, det skønnes nødvendigt, udsteder et styresignal, som beskriver de konkrete regler eller krav, som det findes nødvendigt at stille vedrørende overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen bør have mulighed for at fastsætte de nærmere regler om disse forhold, hvis Skatteforvaltningen skønner det nødvendigt på baggrund af erfaringer fra kontrol m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at i det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende finde anvendelse herpå.

Det betyder, at i det omfang der hos virksomhederne gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne i den foreslåede §§ 13 b og 13 c finde tilsvarende anvendelse herpå.

Baggrunden for det foreslåede er, at det er nødvendigt at tage højde for, at nogle virksomheder har deres regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form.

Reglen medfører blandt andet, at virksomhederne kan anvende elektroniske kasseafstemninger. Herudover vil følgesedler kunne opbevares elektronisk, fra det tidspunkt, hvor varepartiet, som følgesedlen vedrører, har forladt virksomheden. Når varerne befinder sig i virksomheden, vil der med andre ord skulle foreligge en fysisk følgeseddel.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed eller person ikke efterlever

kravene i de foreslåede § 13 c, stk. 1, 2 eller 4, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser.

Baggrunden for det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve fakturareglerne for de registrerede oplagshavere og registrerede varemottagere (stk. 1), reglerne om leverandørens udstedelse af faktura eller kvittering (stk. 2) og bestemmelsen om elektronisk regnskabs- og fakturamateriale (stk. 4). Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 1, 2 eller 4 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d, indtil påbuddet efterleveres.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 d, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 1, 2 og 4 efterleveres.

Baggrunden for det foreslåede er, at der bør være en sanktion, hvis et påbud ikke efterleveres.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne sanktionere en evt. manglende efterlevelse af et påbud med daglige tvangsbøder. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 1, 2 og 4 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne og sanktionere en evt. manglende efterlevelse.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 5, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger som virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der altså krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser, som virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne sige, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis

påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren heraf kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen skal give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil en mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen ikke kunne anses for et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Dernæst foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 13 d, som skal regulere Skatteforvaltningens udstedelse af daglige tvangsbøder for påbud efter § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6.

Det foreslås i 1. pkt., at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter de foreslåede § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne pålægge virksomheder, som ikke efterkommer et påbud efter de foreslåede § 13 b, stk. 7 og 8, eller § 13 c, stk. 5 og 6, daglige tvangsbøder. Tvangsbøderne vil skulle gives til ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse. Disse tvangsbøder vil skulle anses som et middel for at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbuddet. Som det fremgår af de foreslåede § 13 b, stk. 8, og § 13 c, stk. 6, vil varslet om de daglige tvangsbøder skulle gives samtidig med påbuddet. Varslingen skal indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der skal tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden (normalt en fordobling)..

Det foreslås i 2. pkt., at de daglige tvangsbøder vil skulle udgøre mindst 1.000 kr. og vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Det betyder, at de tvangsbøder, som Skatteforvaltningen vil kunne pålægge efter de foreslåede § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6, vil skulle udgøre mindst 1.000 kr., og at de daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Med det foreslåede sættes der en minimumsgrænse for, hvad de daglige tvangsbøder skal udgøre. Der gælder et almindeligt proportionalitetsprincip i relation til daglige tvangsbøder. Tvangsbøderne må således ikke stå i misforhold til undladelsen. Ved fastsættelsen af tvangsbøden vil der skulle tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn. Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, vil Skatteforvaltningen efter det foreslåede kunne forhøje tvangsbøden med en uges skriftligt varsel.

Der beregnes kun én daglig tvangsbøde, f.eks. på minimumsbeløbet 1.000 kr. pr. dag, uanset

antallet af forhold. De daglige tvangsbøder gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og uafhængigt af virksomhedens åbningstider, aktivitet etc.

Endelig foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 13 e. Efter gældende ret kan virksomheder undlade at lade sig registrere som oplagshaver og undlade at betale afgift efter § 14 a, stk. 1, hvis mængden af de afgiftspligtige varer, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 14 a, stk. 2.

Virksomheder, der vælger ikke at lade sig registrere i medfør af § 14 a, stk. 2, skal efter § 15, stk. 4, føre et løbende regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Herudover kan virksomheder undlade at lade sig registrere som registreret varemottager efter § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 16 a, stk. 8.

Det foreslås i § 13 e, at bagatelgrænsereglerne i lovens § 14 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 8, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager varer, der vil skulle betales afgift af efter den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Det betyder, at bagatelgrænsereglerne i lovens § 14 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 8, ikke vil skulle finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske, jf. den foreslåede § 13 a, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Med det foreslåede vil alle virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skulle registrere sig som oplagshaver, uanset hvor lille en mængde afgiftspligtig nikotinholdig væske virksomheden fremstiller eller modtager. Herudover vil alle virksomheder, som indfører eller modtager afgiftspligtige nikotinholdige væsker, skulle lade sig registrere som registreret varemottagere, uanset hvor lille en mængde afgiftspligtig nikotinholdig væske virksomheden indfører eller modtager, medmindre virksomheden allerede er registreret som oplagshaver.

Til nr. 2

Efter gældende ret er der ikke regler om, at Skatteforvaltningen kan opkræve afgiften hos andre end de registrerede virksomheder i forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven efter lovens § 17 som § 18, hvorefter den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, vil skulle betale afgift af varerne.

Det betyder, at den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender nikotinholdig væske, som der skulle være betalt afgift af efter den foreslåede § 13 a, stk. 1, vil skulle betale afgift af den nikotinholdige væske.

Med det foreslåede præciseres det, at alle, som er i besiddelse af varer, som er omfattet af § 13 a, stk. 1, der ikke er betalt korrekt afgift af, vil skulle hæfte for betalingen af afgiften af disse varer. Hvis Skatteforvaltningen finder varer i detailhandlen, der ikke er betalt korrekt afgift af, vil

Skatteforvaltningen kunne opkræve afgiften hos detailhandleren. Dette foreslås at skulle gælde uanset, hvordan varerne er blevet erhvervet.

Til nr. 3

Forbrugsafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 22. § 22 stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.

§ 22, stk. 1, nr. 2, medfører, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for oplagshavere (§ 14 a, stk. 1), opgørelsesreglerne for den afgiftspligtige mængde for oplagshavere (§ 15, stk. 1), krav til førelse af regnskab for oplagshavere (§ 15, stk. 2), bagatelgrænsereglerne for oplagshavere (§ 15, stk. 3) og registreringsreglerne for registrerede varemottagere (§ 16 a, stk. 3, 2. pkt.).

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens strafbestemmelse indsættes en henvisning til de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede §§ 13 b og 13 c, således at forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af disse bestemmelser vil kunne straffes med bøde efter § 22, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder i de § 1, nr. 1, foreslåede regnskabsbestemmelser (§ 13 b) eller fakturabestemmelser (§ 13 c), vil kunne straffes med bøde.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås at indsætte fem bestemmelser i forbrugsafgiftsloven, som skal regulere virksomheder, der er registreret for eller handler med afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Det foreslås i § 13 b, at der stilles nogle skærpede regnskabskrav til de virksomheder, der er registreret for eller handler med nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftspligten i den foreslåede § 13 a, stk. 1. I § 13 c foreslås der indsat nogle fakturakrav for de virksomheder, som er registreret for eller handler med nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftspligten i den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Med det foreslåede vil overtrædelser af de foreslåede §§ 13 b og 13 c medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne udstede bøder til virksomheder, hvis overtrædelserne er sket forsætligt eller uagtsomt. Dette er i tråd med den øvrige afgiftslovgivning og forbrugsafgiftsloven, hvor overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelser også er strafpålagt.

Til nr. 4

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter nr. 2 kan bødestrafen anvendes ved overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at erhvervsdrivende varemottagere skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen som registrerede varemottagere, inden varerne afsendes fra udlandet (indførsel eller import), medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i

overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen. Retsplejelovens § 752, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten. Med hensyn til Skatteforvaltningens tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse, og hvis bøden betales i rette tid, eller den efter vedtagelsen bliver inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes tre nye stykker i § 22 som *stk. 5-7*, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at der kan udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13 e, når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af den bestemmelse, som foreslås indført som § 13 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det betyder, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for virksomheder, der ikke lader sig registrere som registreret varemottager efter § 16 a, stk. 3, 2. pkt., jf. den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 e, når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er en stor risiko for, at virksomheder indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet uden at lade sig registrere som registreret varemottager for afgift her i landet for dermed at undgå at skulle betale afgift.

Med det foreslåede vil der kunne udmåles en skærpet bøde, når en virksomhed ikke forud for indførslen eller modtagelsen af de nikotinholdige væsker har ladet sig registrere som registreret varemottager. Det bemærkes i den forbindelse, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, foreslås ikke at skulle gælde for registrerede varemottagere registeret for afgift efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 e, hvorfor virksomheder, der her i landet modtager nikotinholdige væsker ikke vil kunne undgå registrering som enten oplagshaver eller registreret varemottager.

Endvidere foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås indført som § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Det betyder, at der vil kunne pålægges en skærpet bøde, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af de nikotinholdige væsker, idet de nye regnskabs- og fakturaregler vedrørende afgiftspligtige nikotinholdige væsker, som foreslås indsat som § 13 b og § 13 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, ikke er overholdt, men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol).

Den nye bestemmelse om skærpet bødestraf vil medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (colalovgivning), jf. afsnit 2.4 ovenfor.

Det foreslås, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den nye bestemmelse vil skulle svare til det bødeniveau, som Folketinget har forudsat vil skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivningen, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 26 som fremsat, side 5 og 6, jf. lov nr. 1554 af 13. december 2016.

Det foreslås således, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningen, jf. nærmere herom nedenfor. Det foreslås, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende overtrædelse. Bøden vil således udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv.

Det foreslås, at der vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for overtrædelse af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis virksomheden får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr.

Tilsvarende foreslås, at der ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivningen vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde i henhold til de nye strafbestemmelser. Hvis den pågældende får en skærpet bøde i henhold til den nye bestemmelse herom i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, 2. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse.

Det betyder, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager afgiftspligtig nikotinholdig væske efter den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse.

Endvidere foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at hvis nogen har overtrådt § 16 a, stk. 3, 2. pkt., og overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og

overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det betyder, at hvis nogen har overtrådt § 16 a, stk. 3, 2. pkt., og overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager nikotinholdig væske omfattet af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 1. og 2. pkt., vil medføre, at der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den nye bestemmelse om skærpede bøder og en eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås i *stk. 7*, at bestemmelsen i § 22, stk. 6, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Det betyder, at den foreslåede § 22, stk. 6, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2022, da det i finansloven for 2020 er besluttet, at afgiften skal indføres fra og med den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning for afgiftspligtige nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 udleveres fra registrerede virksomheder m.v., angives til fortoldning eller indføres.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi den lov, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 12 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 2 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»Afsnit IX a**Afgift af nikotinholdige væsker**

§ 13 a. Der skal af nikotinholdige væsker betales en afgift på 2 kr. pr. milliliter.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af:

- 1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr med senere ændringer.
- 2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer efter stk. 1, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er betalt afgift, skal mærkes

på en særlig måde, hvis der efterfølgende betales afgift af varerne.

§ 13 b. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgift efter § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, hvor der er betalt afgift, lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er betalt afgift.

Stk. 3. Oplagshavere og registrerede varemottagere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på

forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-6 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 8. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 c. Oplagshavere og registrerede varemottagere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til

virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 14 a,
- 2) fakturaudstedelse og
- 3) regnskabsførelse.

Stk. 4. I det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser.

Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 d, indtil påbuddet efterledes.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterledes inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterledes.

§ 13 d. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 13 b, stk. 7 og 8, og § 13 c, stk. 5 og 6. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 e. Bagatelgrænsereglerne i § 14 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 8, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13 a, stk. 1.«

2. Efter § 17 indsættes:

»**§ 18.** Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der

ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.«

3. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 2-6, 13 c, stk. 1 eller 2,«.

4. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:
»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13 e, udmåles en skærpet bøde, når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.
Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 16 a, stk. 3, 2. pkt., og overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.
Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der

ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.«

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.,

3-5) ---

Stk. 2-4. ---

3. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 2-6, 13 c, stk. 1 eller 2,«.

4. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13 e, udmåles en skærpet bøde, når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.
Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 16 a, stk. 3, 2. pkt., og overtrædelsen vedrører virksomheder, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 b, stk. 2-6, eller § 13 c, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.
Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«